

عنوان مقاله:

بررسی برهان خلقت انتروپیک

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های فلسفه اسلامی، دوره 14، شماره 25 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

جواد نوائی - گروه فلسفه و حکمت اسلامی دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه حکیم سبزواری

سیدمحمدکاظم علوی

خلاصه مقاله:

برهان انتروپیک، برهانی در اثبات خداوند است که با استخدام قوانین فیزیکی، به اثبات حدوث جهان می پردازد و از حدوث جهان به اثبات وجود خداوند راه می یابد. این مقدمه علمی به قانون دوم ترمودینامیک یا قانون افزایش انتروپی شهرت دارد و قانونی تجربی است که بر اساس آن در فرایندهای طبیعی، انتروپی سیستم افزایش یافته و تا بدانجا ادامه دارد که به مقدار بیشینه خود برسد و در این مقدار بیشینه، تعادل ترمودینامیکی رخ می دهد. با تعمیم این قانون به کل جهان، می توان آینده ای را پیش بینی نمود که در آن جهان دستخوش تعادل ترمودینامیکی گردیده و مرگ حرارتی رخ می دهد. با استفاده از این قانون می توان این گونه استدلال نمود که اگر جهان نقطه پایانی داشته باشد، لزوماً باید نقطه آغازینی داشته باشد و بر اساس آن، جهان دارای آغازی است که از آن به حدوث تعبیر می شود. با اثبات این مقدمه که جهان حادث است و خلقت جهان آغازی دارد، می توان برهانی در اثبات خالق اقامه نمود. هرچند این برهان تشابه فراوانی با برهان حدوث متکلمان اسلامی دارد، اما از لحاظ ساختاری و بنیادی دربردارنده تفاوت هایی است که آن را از برهان حدوث متمایز می گرداند. ساختار برهان انتروپیک مشابه با برهان حدوث متکلمان است؛ با این تفاوت که اثبات مقدمه اول آن در برهان حدوث به روش کلامی و فلسفی است، اما این مقدمه در برهان انتروپیک، توسط قانون دوم ترمودینامیک یا اصل افزایش انتروپی اثبات می گردد. علاوه بر نقدهای وارد بر برهان حدوث می توان به مقدمات اولیه برهان انتروپیک که عبارت اند از: تناهی عالم و انتقال انرژی از محیط غیر مادی به سیستم مادی و قبول رخداد مرگ حرارتی، نقدهایی را وارد نمود.

کلمات کلیدی:

انتروپی، قانون دوم ترمودینامیک، برهان انتروپیک، مرگ حرارتی، حدوث

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1026039>

